

Mitől óvja gyermekét?

A leggyakoribb és a leggyakrabban súlyos kisgyermekkori otthoni balesetek a következők:

- ✗ leesés bútorokról (ágyról, székről), a pelenkázó asztalról, az etetőszékből, lépcsőről, például a bébi-komppal;
- ✗ kiesés babakocsiból, bébi hordozóból;
- ✗ kizuhanás az erkélyről, az ablakból;
- ✗ magvak, darabos ételek, apró játékok, érmék, golyók lenyelése, félrenyelése;
- ✗ önakasztás a cumi rögzítőjével, nyaklánccal, a ruházat, a függöny vagy a telefon zsinórjával, elektromos vezetékkel, a kiságy rácsaival;
- ✗ forrázás fürdővízzel, zuhannyal, vízforralóval, levestel vagy forró olajjal, italokkal;
- ✗ égés gyufa, cigaretta, gyertya, mécses, kandalló, kályha, radiátor, sütő, szalonnasütő, grillsütő, vasaló, gépkocsi óvatlan használata, vagy a motor kipufogójának érintése miatt.;
- ✗ mérgezés gyógyszerekkel, háztartási tisztítószerrel és vegyszerekkel, mérgező növényekkel, növényvédő szerekkel, gombával;
- ✗ fulladás, alámerülés a fürdőkádba, a kerti medencébe, tóba, szökőkútba, vízzel telt gödörbe, emésztőbe, kútba, vödörbe.

Írta: Dr. Páll Gabriella
Lektorálta: Dr. Kassai Tamás
Tipográfia: Vass Zoltán
Nyomdai kivitelezés: Divald Bt.
Kiadó: Országos Gyermekegészségügyi Intézet
Készült a „Közös kincsünk a gyermek”
Nemzeti Csecsemő- és Gyermekegészségügyi
Program keretében
2010

Féltse, őrizze, tanítsa gyermekét!

OTTHONI BALESETEK MEGELŐZÉSE, KISGYERMEK SZÜLŐI FELÜGYELETE

A biztonság érték. A leg-súlyosabb balesetek akár örökre megváltoztatják az egész család életét. Igen gyorsan, percek, másod-percek alatt következnek be. A korosztályok közül a kisdedeket és az óvodás korú gyermekeket, a nemek közül a fiúkat éri gyakrabban baleset. Ebben az életkorban legtöbbször saját otthonukban vagy annak környékén sérülnek meg. A balesetek többsége megelőzhető. Ebben a kisgyermek gondos szülői felügyelete kiemelkedő jelentőségű. A kisdedek és óvodáskorúak a felfedezés időszakát élik. Segítséget kérnek abban, hogy szabadon, de biztonságban játszhassanak, fejlődhesenek. Ugyanakkor tanítsuk folyamatosan őket, hogyan kerülhetik el a veszélyeket! A kisdedek balesete gyakran a felnőttek felelősége, a gyermek vétlen.

SOHA NE HAGYJA FELÜGYELET NÉLKÜL GYERMEKÉT!

Hogyan óvja gyermekét?

✗ Ne hagyja egyedül!

Mindig legyen kisgyermek közelében, tartsa rajta egyik szemét akkor is, ha látszólag nyugodtan játszik, eszik vagy éppen alszik. Nincs rövid idő, „csak egy perc”, a baj mindig akkor történik, amikor nem számítunk rá! Ha bármit veszélyesnek érez, olyat lát, amiből baj lehet, ne várjon, mozduljon azonnal! Avatkozzon be, szüntesse meg a veszélyt!

A gyermek korának megfelelő módon, szeretettel magyarázza el, hogy miért szakította félbe tevékenységét, mitől akarta megóvni.

Ne feledje, hogy egy látszólag alig veszélyes helyzetből másodpercek alatt súlyos baleset származhat!

A baj bármikor megtörténhet!

Tanítsa gyermekét!

Meg lehet előzni a bajt, ha mások példáján keresztül tanítjuk a gyermeket, amikor ő maga még nincs veszélyben. Mesék, beszélgetések, a saját környezetünkől vett példák is alkalmasak erre. Eljátszhatjuk gondolatban, mi történne, ha bajba kerülnénk, mit kellene tennünk, hogyan előzhetnénk meg a helyzetet.

Saját viselkedésével mutasson példát!

✗ Értékelje megfelelően gyermeke veszélyérzetét, készségeit, ismereteit!

A kisdetek és óvodáskorú gyermekek mozgásigénye nagy, minden után érdeklődnek, kevés a saját tapasztalatuk, nem látják előre a veszélyt. Érzékszerveik fejlődnek, térérzékelésük, egyensúlyozó készségük, mozgás koordinációjuk még nem elég fejlett ahhoz, hogy vészhelyzet esetén elkerülhessék a sérülést. A szülők képesek arra, hogy kivédjék a gyermekük számára nem biztonságos helyzeteket.

Ehhez figyelni, ismerni kell a gyermeket.

✗ Vegye észre, hogy mi az, ami még túl nehéz, ismeretlen, veszélyes számára!

A kisgyermek kipróbál mindent, amire már képes. A felnőttek és a többi gyermek mozgását, viselkedését igyekszik utánozni. Az óvodáskorúakat már az önállóság vágya is vezérli, és szándékosan próbálgatják képességeik határait. Az őket körülvevő környezet gyakran felnőttek számára készült. A gyermek nem tudja előre, hogyan végződhet egy-egy merész vállalkozás, mi lesz a mozdulat vége.

Az előgondolkodás a felnőttek feladata!

✗ Figyeljen a változásra!

Ismeretlen helyeken, helyzetekben gyermeke a megszokottól eltérően viselkedhet, hiszen olyan hatások érhetik, amelyekhez nincs hozzászokva. Az új környezet ismeretlen veszélyeket rejt, a napirend felborul, a gyermek fáradtabb, vagy épp a megszokott felügyelet lanyhul.

A folyamatos felügyelet elengedhetetlen!

✗ Mérje fel előre az új veszélyeket!

Ahogy a gyermek nő, fejlődik, képessé válik arra is, amit korábban nem tudott. Már eléri, már szájába veszi, már felmászik rá, már meggyújtja, már kinyitja, már megkóstolja, már magára borítja, már átbillen rajta. Amikor gyermeke valamit életében először tesz, az is végződhet balesettel.

Legyen mindig jelen!

✗ Ne bizza a nagyobb gyermekre a kisebbet!

A szülői felelősséget nem lehet egy gyermekre áthárítani. Még attól az idősebb gyermektől sem várható el, hogy a kisgyermeket fenyegető veszélyeket előre lássa, és meg tudja akadályozni, aki önmagára már elég jól tud vigyázni. Hát még az, aki önmaga is veszélybe sodródhat!

A felügyeletet csak megbízható felnőtt biztosíthatja!

✗ Ha más felnőttre bizza, adjon részletes tájékoztatást

Amikor rokonokra, ismerősökre vagy más megbízható felnőttre bizza gyermeke felügyeletét, részletesen mondja el vagy írja le gyermeke szokásait, temperamentumát, a leggyakrabban előforduló veszélyhelyzeteket, azt, hogy mit szokott tenni azért, hogy a gyermek biztonságban legyen, hogyan szokott vigyázni épségére. Kérje meg, hogy ne hagyja egyedül gyermekét, ne engedjen olyasmit, amihez nem szokott hozzá!

Ha másra bizza gyermekét, az is az ön felelőssége!